

e15.1c Xen.2.4.29-2.4.33

Deklination des Duals

	m./n. – f. beide	o-Dekl. die beiden Brüder	a-Dekl. zwei Seelen	3. Dekl. die zwei Hände	3. Dekl. (semivokal.) beide schönen Städte
Nom./Akk.	ἄμφω	τὼ ἀδελφῷ	δύο ψυχά	τὼ χεῖρε	καλὰ/ καλὰ πόλει < πόλειε
Gen./Dat.	ἄμφοιν – ἄμφαιν	τοῖν ἀδελφοῖν	δυοῖν ψυχῶν	τοῖν χειρῶν	καλαῖν/ καλοῖν πολέοιν < πολέοιν

Der Artikel ist einendig (τῷ, τοῖν), das Adjektiv wird ein- oder zweiendig gebraucht καλὰ, καλαῖν oder καλῷ, καλοῖν.

[4.29] καὶ ἐξεληθὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσινιάδε συνέλεγεν ὀπλίτας πολλοὺς Πελοποννησίους· ὁ δὲ ναύαρχος κατὰ θάλατταν ἐφύλαττεν ὅπως μηδὲν εἰσπλέοι αὐτοῖς τῶν ἐπιτηδείων· ὥστε ταχὺ πάλιν ἐν ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ ἐν Πειραιεῖ, οἱ δ' ἐν τῷ ἅστει πάλιν αὖ μέγα ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ Λυσάνδρῳ. οὕτω δὲ προχωρούντων ¹ Παισανίας ὁ βασιλεὺς φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ κατειργασμένος ταῦτα ἅμα μὲν εὐδοκίμησοι, ἅμα δὲ ιδίᾳς ποιήσοιτο τὰς Ἀθήνας, πείσας τῶν ἐφόρων τρεῖς ² ἐξάγει φρουράν.
[4.30] συνείποντο δὲ καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων· οὗτοι δὲ ἔλεγον μὲν ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐορκεῖν ἄν ³ στρατευόμενοι ἐπ' Ἀθηναίους μηδὲν παράσπονδον ⁴ ποιοῦντας· ἔπραττον δὲ ταῦτα, ὅτι ἐγίνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῶν Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι. ὁ δὲ Παισανίας ἐστρατοπεδεύσατο μὲν ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ καλουμένῳ πρὸς τῷ Πειραιεῖ δεξιὸν ἔχων κέρας, Λύσανδρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον.
[4.31] πέμπων δὲ πρέσβεις ὁ Παισανίας πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἐκέλευεν ἀπιέναι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπείθοντο, προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν ⁵ , ὅπως μὴ δηλὸς εἴη εὐμενὴς αὐτοῖς ὢν. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πράξας ἀπῆλθε, τῇ ὑστεραίᾳ λαβὼν τῶν μὲν Λακεδαιμονίων δύο μόρας, τῶν δὲ Ἀθηναίων ἱππέων τρεῖς φυλάς ⁶ , παρήλθεν ἐπὶ τὸν κωφὸν λιμένα, σκοπῶν πῇ εὐαποτειχιστότατος εἴη ὁ Πειραιεύς.
[4.32] ἐπεὶ δὲ ἀπὸντος αὐτοῦ προσέθενόν τινες καὶ πράγματα αὐτῷ παρείχον, ἀχθεσθεὶς παρήγγειλε τοὺς μὲν ἱππείας ἐλθὰν εἰς αὐτοὺς ἐνέντας, καὶ τοὺς τὰ δέκα ἀφ' ἡβης ⁷ συνέπεσθαι· σὺν δὲ τοῖς ἄλλοις αὐτὸς ἐπηκολούθει. καὶ ἀπέκτειναν μὲν ἐγγὺς τριάκοντα τῶν ψιλῶν, τοὺς δ' ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς τὸ Πειραιοῖ ⁸ θέατρον.
[4.33] ἐκεῖ δὲ ἔτυχον ἐξοπλιζόμενοι οἱ τε πελτασταὶ πάντες καὶ οἱ ὀπλίται τῶν ἐκ Πειραιῶς. καὶ οἱ μὲν ψилоὶ εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφενδόνων· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ αὐτῶν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, μάλα πιεζόμενοι ἀνεχώρουν ἐπὶ πόδα· οἱ δ' ἐν τούτῳ πολὺ μᾶλλον ἐπέκειντο. ἐνταῦθα καὶ ἀποθνήσκει Χαίρων τε καὶ Θίβραχος, ἄμφω πολεμάρχῳ, καὶ Λακράτης ὁ Ὀλυμπιονίκης καὶ ἄλλοι οἱ τεθαμμένοι Λακεδαιμονίων πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κεραμεικῷ.

¹ οὕτω δὲ προχωρούντων: verkürzter GenA, erg. πραγμάτων

² ἔφοροι: Als Gegengewicht zu den beiden erblichen βασιλεῖς wählten die Spartaner fünf ἔφοροι, deren Mehrheitsbeschlüsse auch für die Könige bindend waren.

³ ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐορκεῖν ἄν: Im Dt. ziehen wir die Verneinung zum abhängigen Inf. „dass sie meinten, Ihren Eid nicht zu halten/ eidbrüchig zu werden

ἄν: färbt den Inf.Pr. unreal ein (etwa: dass sie eidbrüchig würden); wird später behandelt

⁴ παράσπονδον: Zwischen Athen und Korinth gab es einen Friedensvertrag.

⁵ ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν: Pleonasmus „auf/in Rufweite“

⁶ τῶν δὲ Ἀθηναίων ἱππέων τρεῖς φυλάς: Jede Phyle stellte etwa 30 Reiter; und so wurden dann auch die Einheiten genannt.

⁷ τοὺς τὰ δέκα ἀφ' ἡβης, lies τοὺς τὰ δέκα ἔτη ἀφ' ἡβης: „diejenigen in Bezug auf die zehn Jahre/ diejenigen mit den zehn Jahren von der Dienstpflicht an = die zehn jüngsten Jahrgänge“

⁸ Πειραιοῖ: Lokativ